

direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Denne frist udløb den 1. januar 2000, uden at Det Forenede Kongerige havde vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde det direktiv, der er henvist til i Kommissionens påstande.

(¹) EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1.

Sag anlagt den 4. oktober 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-382/01)

(2001/C 331/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. oktober 2001 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Christina Tufveson, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringselskaber i en forsikringsgruppe(¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Denne frist udløb den 5. juni 2000, uden at Det Forenede Kongerige havde vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde det direktiv, der er henvist til i Kommissionens påstande.

(¹) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. september 2001 af Østre Landsret i sagen De Danske Bilimportører mod Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen

(Sag C-383/01)

(2001/C 331/25)

Ved kendelse afsagt den 26. september 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. oktober 2001, har Østre Landsret i sagen De Danske Bilimportører mod Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan en af en medlemsstat opkrævet indirekte afgift (en registreringsafgift), der for nye biler udgør 105 % af 52 800 kr. og 180 % af resten af den afgiftspligtige værdi, udgøre en foranstaltning med virkning svarende til en kvantitativ indførselsrestriktion og derfor være forbudt efter EF-traktatens artikel 28, jf. herved Domstolens udtalelse i sag C-47/88, Kommissionen mod Danmark, Saml. 1990 I-4509, præmis 13.
- 2) Hvis spørgsmål 1) besvares bekræftende, kan registreringsafgiften da retfærdiggøres ud fra hensyn, der er nævnt i traktatens artikel 30 eller følger af Domstolens praksis efter artikel 28, jf. sag 120/78, Rewe Zentral, Saml. 1979, side 649.

Sag anlagt den 9. oktober 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-392/01)

(2001/C 331/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. oktober 2001 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Isabel Martín del Peral, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF⁽¹⁾ af 6. oktober 1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF⁽²⁾ om vildledende reklame, idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft med henblik på at lade sammenlignende reklame være omfattet af begrebet vildledende reklame eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Spanien burde, for at efterkomme direktivets artikel 3, stk. 1, have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft inden den 23. april 2000 og straks have underrettet Kommissionen herom. Kongeriget Spanien har imidlertid ikke opfyldt sine forpligtelser, idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre direktivet i spansk ret.

⁽¹⁾ EFT L 290 af 23.10.1997, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17.

Appel iværksat den 12. oktober 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af kendelse afsagt den 1. august 2001 af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-132/01 R, Euroalliages, Péchiney Électrométallurgie, Vargon Alloys Ab og Ferroatlantica mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-404/01 P (R))

(2001/C 331/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. oktober 2001 (fax: 11.10.2001) iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Kreuschitz og S. Meany, som befuldmægtigede, bistået af barrister Ph. Bentley, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af kendelse afsagt den 1. august 2001 af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-132/01 R, Euroalliages, Péchiney Électrométallurgie, Vargon Alloys Ab og Ferroatlantica mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den af præsidenten for Retten i Første Instans afsagte kendelse af 1. august 2001 i sag T-132/01 R, Euroalliages m.fl. mod Kommissionen, ophæves.
- Begæringen om foreløbige forholdsregler i nævnte sag T-132/01 R tages ikke til følge.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med denne appel samt i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler og om ændring af nævnte kendelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Den appellerede kendelse tilsidesætter bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96⁽¹⁾, idet den fastslår, at »betegnelsen »væsentlig« ikke kan forstås på anden vis end som et synonym for »alvorlig««. Der er ikke i nævnte forordning grundlag for at konkludere, at en »væsentlig« skade i henhold til artikel 3 er ensbetydende med en »alvorlig« skade, således som det skal kunne konstateres i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler.
- Den appellerede kendelse tilsidesætter gældende retspraksis vedrørende ekstraordinære omstændigheder, for så vidt som det antages, at omstændighederne i det foreliggende tilfælde gav grundlag for at fravige fast retspraksis.
- Den appellerede kendelse tilsidesætter gældende retspraksis, idet den kvalificerer det tab, som sagsøgerne eventuelt har lidt, som et »uopretteligt« tab.

(Subsidiært)

- I den omtvistede kendelse er der i forbindelse med afvejningen af de omhandlede interesser:

givet en usammenhængende argumentation, idet det anføres, at der ved registrering af indførsler uden garanti-stillelse ikke skabes en situation, som ikke kan ændres, mens der omvendt skabes en sådan situation ved registrering med garantistillelse,

sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 7, i forordning 384/96 (som gennemfører Fællesskabets forpligtelser i henhold til artikel 7 i WTO-aftalen vedrørende antidumping), idet kendelsen deraf udleder, at registrering af indførsler ikke har de samme virkninger som antidumpingforanstaltninger.